

graffer i lovforslaget som egnet til umiddelbar gennemførelse.

Specielt til brug for besvarelse af spørgsmål nr. 3 kan ministeriet oplyse følgende vedrørende:

– § 8 i lovforslag nr. L 184 – forslag til lov om færgefart.

Der var ved gennemførelse af færge-loven tale om ophævelse af ældre, i vidt omfang forældede, generelle regelsæt i forbindelse med indførelsen af et nyt generelt regelsæt på området. Denne fremgangsmåde var i fuld overensstemmelse med sædvanlig lovgivningspraksis.

– § 2, stk. 2, i lovforslag nr. L 7 om nedlæggelse af havnebanen mellem Hobro Station og Hobro Havn.

Der var i dette tilfælde tale om nedlæggelse af et konkret afgrænset jernbaneanlæg, hvor det umiddelbart kunne konstateres, at der eksisterede en anlægslov på netop denne strækning, og at denne lov ikke havde betydning ud over for dette afgrænsede anlæg.

Der henvises tillige til de ovenfor anførte generelle bemærkninger om problemstillingen.«

Spørgsmål nr. 3:

»Under 1. behandling af forslaget fremførte ministeren det argument, at der ikke er tradition for at ophæve love, hvis indhold er udtømt. Hvad var da begrundelsen for, at regeringen fremsatte L 139 af 10. december 1998, L 184 af 11. februar 1999 og L 7 af 7. oktober 1999?«

Svar:

Som anført i den foreløbige besvarelse af 10. maj 2000 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Trafikministeriet og Ministeriet for Fødevarer om en udtalelse.

For så vidt angår udtalelsen fra Trafikministeriet, henvises til besvarelsen af spørgsmål 2.

Ministeriet for Fødevarer har oplyst følgende:

»Lov nr. 199 af 7. april 1999 om ophævelse af en række love under Fødevarerministeriets område [lovforslag nr. L 139 af 31. december 1998] er et resultat af, at store dele af Fødevarerministeriets lovgivning gennem de senere år er gennemgået og søgt moderniseret.

Fødevarerministeriet fandt ved denne gennemgang af lovgivningen, at det var hensigtsmæssigt med ophævelse af visse ældre love og regler udstedt i medfør heraf, idet de har udtømt deres praktiske virkning og således ikke længere tjente nogen funktion. Ovennævnte lov ophævede således 12 ældre love, typisk støtteordninger, som havde udtjent deres formål. Fødevarerministeriet har ikke i andre sammenhænge fremsat lovforslag, som alene har til formål at ophæve ældre lovgivning.

Fødevarerministeriet har derimod med en række andre vedtagne love ophævet ældre love og indarbejdet dem på en mere tidssvarende måde i ny lovgivning.

Eksempelvis har fødevarer-loven, L 471 af 1. juli 1998, medført, at 10 ældre produktlove er ophævet. Som et eksempel kan fiskeriloven, L 281 af 12. maj 1999, nævnes, idet den ophæver 9 love ved dens ikrafttræden. Men om både fødevarer-loven og fiskeriloven bemærkes, at de relevante bestemmelser, som fandtes i de ophævede love enten uændret eller i moderniseret form er videreført i de nye love. Men de to love er dog eksempler på, at regelmassen samlet set er saneret. Det seneste eksempel, der kan gives, er fødevarerministerens forslag til lov om støtte til udvikling af landdistrikterne, L 54, der ophæver 5 love, jf. forslagets § 28 ff.«

Spørgsmål 4:

»Vil ministeren udarbejde en liste over, hvilke punkter i forslaget der ved vedtagelse vil give anledning til juridiske problemer (som f.eks. § 135)?«

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2, herunder særligt til bilag 4.

Spørgsmål 5:

»Vil ministeren udarbejde en liste over, hvilke punkter i lovforslaget der af ressourcemæssige hensyn ikke umiddelbart kan bringes til afklaring?«

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2, herunder særligt til bilag 6.